

Farní věstník

ŘÍJEN 2012

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XX, číslo 10

Vstupujeme do roku víry

V měsíci říjnu začínáme slavit rok víry vyhlášený papežem Benediktem XVI. Naše víra se má projevovat v každé chvíli našeho života. Mimořádně důležitou součástí života věřícího křesťana je i společné slavení tajemství víry kterou vyznáváme. Součástí tohoto slavení jsou i postoje a další úkony které vyjadřují náš vnitřní postoj. Připomeňme si tedy alespoň některé základní liturgické postoje a jejich význam.

Stání

Znamená připravenost, bdělost. Kdo stojí, nespí, ale je připraven vydat se na cestu. Stání vyjadřuje i naši úctu k tomu, kdo k nám mluví. Stát v kostele znamená nejen naši připravenost poslouchat, ale i udělat to, co Bůh chce.

Sedění

Když přijde návštěva, posadíme se. Tím dáváme najevo, že máme čas. Když sedíme v kostele, znamená to, že nikam nespěcháme, ale máme pro Ježíše čas a chceme mu v klidu naslouchat.

Klečení

Klečet znamená klanět se Bohu, který je naším Pánem. Nevytahují se, zůstávají pokorný, Bůh je větší než já.

Pokleknutí

Znamená pozdrav, poklonu Pánu. Poklekáme před Ježíšem přítomným ve svatostánku na začátku a na konci mše svaté. Kdykoli jindy přicházíme do kostela, také zdravíme Ježíše ve svatostánku pokleknutím.

Úklona

Znamená vzdání úcty, úklonou například zdravíme oltář jako nejdůležitější místo v kostele.

Prostrace

Výraz nejhlubší pokory a úcty. Z latinského slova prostratio. Poloha těla ležícího obličejem k zemi a se vzpaženýma rukama, vyjadřující plné podrobení se, hlubokou bolest nebo pokornou prosbu. Je obsažena v liturgii Velkého pátku. Je také předepsána při kněžském svěcení.

Tyto postoje a úkony nejsou jen součástí společného slavení, ale jsou také důležitou složkou naší osobní modlitby. Na počátku roku víry se tedy zkusme zamyslet, zda jsou naše postoje při společné i osobní modlitbě vědomou součástí této modlitby.

Všem čtenářům přeji úspěšné vykročení do roku víry.

o. Josef Maincl

Bohoslužby v říjnu 2012

So	6. 10. 2012	18:00	Matka Boží
Ne	7. 10. 2012	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	13. 10. 2012	18:00	Matka Boží
Ne	14. 10. 2012	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	20. 10. 2012	18:00	Matka Boží
Ne	21. 10. 2012	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	27. 10. 2012	18:00	Matka Boží
Ne	28. 10. 2012	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží

Den farnosti - všichni jste srdečně zváni 7. 10. 2012 od 14:30 ke sv. Janu Nepomuckému. Je připraven program jak pro děti tak pro dospělé.

Milí farníci

Mám se nějak představit. To je moc těžký úkol, protože nevím, co si chcete o novém kaplanovi přečíst. Někoho by třeba zajímalo, proč se architekt stal knězem, jiného zase jak fungovala rodina s pěti vlastními, dvěma dětmi v pěstounské péči, a jednou starou babičkou, další by se třeba ptal na moje kněžské vzory (v rodině jsem měl tři kněze). Třeba by se někdo zeptal na studium v Římě, jiný na cyklistiku a poslední třeba na fotografování.

Protože věřím, že si najdeme na sebe během roku čas, a že za dlouhých zimních večerů nabídnou nějaké povídání a promítání, a taky, že se mnohé zaručené informace roznesou, dovolím si napsat to podstatné: Pocházím z města Újezd u Brna z rodiny salesiánských spolupracovníků. Jsem nejstarší ze sedmi dětí. Vystudoval jsem architekturu a poté jsem přijal Boží pozvání a studoval jsem v Olomouci a v Římě teologii, aby mě pak otec biskup Vojtěch v roce 2010 vysvětil na jáhna a o rok později na kněze. Jako jáhen jsem rok působil v Pohořelicích a svoje první kaplanské místo jsem prožil v Hodoníně. Každé z těchto tří pastoračních míst má své velké přínosy pro formaci kněze: pohraničí, Jižní Morava a Horácko.

Změna místa bolí, člověk musí opustit prostředí, na které si zvykl, vztahy které vybudoval, systém do kterého se zařadil a přijal za vlastní. Každé přesazení bolí, vidíme to třeba na květině, jak se na nějaký čas utlumí. Ale i tato změna místa je důležitá, aby mohl člověk růst a proměňovat svoje hříbny.

Nerad jsem opouštěl Hodonín, přál jsem si tam zůstat další rok, abych mohl využít to, co jsem za první rok vybudoval. Ale na druhou stranu, jakmile jsem se dozvěděl kam, těšil jsem se do Telče a jsem tu mezi vámi rád. Je to předčasné po prvním měsíci hodnotit, ale cítím, že i vy jste mě přijali. A tak se milí farníci těším na spolupráci.

Ze srdce vám žehnám, otec Jiří - Juris

Vezmi a čti

30. září 2012

26. neděle v mezidobí – cyklus B

Jan řekl Ježíšovi: “Mistře, viděli jsme někoho, jak vyhání zlé duchy v tvém jménu. Bránili jsme mu, protože není tvým učedníkem.” Ježíš však řekl: “Nebráňte mu! Přeče žádný, kdo ve jménu mém vykoná zázrak, nemůže pak hned o mně mluvit špatně. Kdo není proti nám, je s námi. Kdokoli vám podá číši vody proto, že jste Kristovi, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu. Kdo by svedl ke hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří věří ve mne, pro toho by bylo lépe, aby mu dali na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře. Svádí-li tě tvá ruka, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez ruky, než abys přišel s oběma rukama do pekla, do neuhasitelného ohně. Svádí-li tě tvoje noha, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez nohy, než abys byl s oběma nohama uvržen do pekla. Svádí-li tě tvoje oko, vyloupni ho! Lépe, abys vešel do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla, kde jejich červ nehyne a oheň nehasne.”

Na konci Chestertonovy detektivky o páteru Brownovi je velice hluboká kapitola: “Tajemství pátera Browna”. Jeho přítel a obdivovatel, kterého obrátil ze zloděje k poctivému životu, by se rád dověděl tajemství: čím to je, že páter Brown rozluští ty nejsložitější případy vražd, krádeží, podvodů? Tajemství je celkem jednoduché. Páter Brown nemá logiku Sherlocka Holmese, nestuduje psychologii zločinu. Jen se chvíli zastaví. Stoupne si na místo, kde se zločin stal, představí si potíže, které byly, a řekne si: “Co by mě samého napadlo, abych udělal, kdybych byl v podobné situaci?” To co by pátera Browna jenom napadlo, to zločinec udělal.

Toto malé “tajemství” nezvyklého detektiva odpovídá tradiční nauce křesťanských autorů o pokušení. “Příčina a pramen všeho hříchu je špatná myšlenka,” píše Origenes. Rozdíl mezi hřešícím a spravedlivým není v tom, že jednoho špatnosti napadají a druhého ne, ale v tom, že první ten svůj nápad provedl, druhý měl sílu pokušení odolat.

Svatému Antonínu poustevníkovi si stěžoval mladý mnich, že ho napadá spousta nepěkných myšlenek, že se za to stydí a že ho to trápí. Svátý Antonín prý ho zavedl na střechu domu a vyzval ho: “Chyt’ si vítr!” Divný příkaz, mnich se proto bránil: “Jakpak mohu chytit vítr?” Nato Antonín: “Když nemůžeš chytit vítr, který je hmotný, jak bys mohl pochytat myšlenky, které jsou nehmotné!”

Představy a nápady se nám kolem hlavy rojí jako včely. Ale ani jedna z nich nám nemůže proniknout do srdce bez našeho svolení. I když je člověk v okovech, jeho srdce zůstává vždycky svobodné.

Prosbu Otčenáše “Neuved’ nás v pokušení” vysvětlují proto církevní Otcové takto. Neznamena to: Ať na nás nepřichází pokušení! To by bylo nemožné žádat. Žádné místo není tak svaté a žádný okamžik tak klidný, aby nás nemohlo napadnout něco, co ten mír ruší. Modlíme se však: Neuved’ nás v pokušení, tj. dej nám sílu, abychom zůstali v klidu, abychom nešli za tím, co nás napadá, co nás láká ke zlému.

Naše svoboda má být podle starého přirovnání “vrátným srdce”, který kontroluje myšlenky a ptá se jich: “Patříš k nám, nebo patříš k nepřítelům?” Je-li srdce člověka ráj, máme k jeho bráně postavit cherubína s plamenným mečem, který utne hlavu hada, jakmile se přiblíží.

Symbolicky vysvětlují Otcové vypravování Genese. Eva se dala s hadem do řeči, zavolala Adama a ten přivolil kvůli ní. Eva je symbolem tělesných sklonnů, které se rády nakloní tam, kam je láká obraz ve fantazii. Adam je pak svoboda. Není-li pevná, podlehne.

Pokušení tedy zkoušejí naši svobodu. Podobají se větru, který ohýbá stromek. Je tu sice nebezpečí, že ho zlomí. Ale současně jej posilují, aby se nezlomil. Skleníkové květy se za bouře lámou. Ty, které rostly ve větru, vydrží. Patří tedy pokušení k dynamice života. Staří mniši dokonce říkali: “Kdo nebyl zkoušen, nespasí se.” Nedospěl k plnosti svobody Božích dětí. Nebezpečí se není potřeba tolik bát, vždyť máme ujištění, že Bůh na nikoho nepošle větší zkoušku, než by mohl vydržet. Je-li pokušení velké, pocítíme i velkou sílu milosti, která nás chrání, abychom nepadli.

*Tomáš Špidlík – K vyšším věcem jsem se narodil
převzato: www.vezmiacti.cz*

Naši svatí farníci - Sv. František z Pauly

Další světec, kterého si připomeneme, je vyobrazen v malovaném okně na levé straně u hlavního oltáře ve farním kostele. Tak jak jsme si již minule řekli, okna byla pořízena při opravě kostela v roce 1892.

Svátý František z Pauly se narodil 27. března 1416 v jihoitalském městečku Paula chudým, skromným a zbožným rodičům Jakubovi Martolillovi a Vienně z Fuskalda. Přišel však na svět s vážnou oční vadou, a proto ho rodiče svěřili v modlitbě sv. Františkovi z Assisi a slíbili, že když bude syn uzdraven, dají ho na votivní rok do františkánského kláštera. František byl skutečně zázračně uzdraven a v roce 1429, když mu bylo 13 let, ho doprovodili rodiče od konventu s. Marco Argentano, kde pak žil a pracoval jeden rok s bratry františkány.

Ti si zbožného a pracovitého chlapce velmi oblíbili a chtěli, aby zůstal s nimi. On ale řekl, že to není vůle Boží, a po tom roce s rodiči odešel. Vydali se pak společně na pouť do Říma a Assisi a v Loretě mladý František odevzdal svůj život Pánu slibem čistoty. Cestou se setkával s různými poustevníky, jejichž způsob života se mu velmi líbil, a cítil, že ho k takovému životnímu stylu Bůh volá. Proto když se vraceli domů do Pauly, zůstal v lese za městem a začal tam poustevničit. Věnoval se modlitbě, rozjímání, obdělával půdu, rozmlouval s lidmi, kteří k němu přicházeli. K sobě byl náročný a přísný, Pánovu volání citlivě věrný a postupoval stále od dobrého k lepšímu.

Aby se však mohl ještě více a nerušeně věnovat modlitbě, odešel dále od města do paulánských kopců do jedné jeskyně. Celé roky takto přebýval v samotě a ve skrytosti a usiloval o naprosté obrácení svého srdce k Bohu. Původně nechtěl založit nějaký řád ani reformovat církev, nikdy a na nikoho nepoukazoval a nikoho nekritizoval, chtěl prostě žít s Pánem a pro něho. Kolem roku 1435 se však k němu začali přidávat první společníci, sepsala

se první pravidla života a stavěly se první konventy v Paule, potom v Paternu, Spezzanu a na dalších místech Kalábrie.

Svatý Archanděl Michael mu v jednom zjevení předal znak CHARITAS, a tak se zrodili poustevníci sv. Františka. Roku 1470 bylo jeho poustevnické hnutí schváleno na úrovni diecéze a r. 1474 bylo potvrzeno papežem Sixtem IV. Dlouho se již vědělo o Františkově svatosti a o zázracích, které dělal. Putovaly za ním velké zástupy lidí z celé Kalábrie. Všechny s láskou přijímal a sloužil jim, uzdravoval jakkoliv nemocné, chromé, vyháněl zlé duchy, křísil mrtvé, dával dobré rady. Na svém plášti přeplul přes moře na Sicílii, aby tam v Milazzu postavil konvent, znamením kříže zastavil padající balvany, bez újmy na zdraví opravil rozpálenou pec na vápno, při modlitbě se vznášel nad zemí a jeho cela zářila jasem. Beze strachu se zastával chudého lidu v tvrdých panovníků a vymahačů daní, zázračně sytil hladové dělníky, pracoval společně se všemi celé dny na stavbách konventů, kázal evangelium, četl v lidských srdcích a všichni příchozí od něj vždy odcházeli spokojeni a s pevným přesvědčením polepsit se.

Jen jedno jim František s láskou kladl na srdce: "Vyčisti nejdrive svůj dům, to je svědomí, a žij jako dobrý křesťan." Často bral do rukou oheň a ukazoval tak, že "pro toho, kdo miluje Boha, není nic nemožné." Tak na sobě ukazoval s velkou láskou a pokorou cestu obrácení, proměny života a pravého pokání. Byl na blízku každému, od nikoho se neodvracel, nikým nepohrdal, považoval se za služebníka všech, na všechny měl čas, a proto byl s takovou oblibou nazýván "dobrý otec".

Roku 1483 byl papežem Sixtem IV. vyslán do Francie ke dvoru krále Ludvíka XI., do zámku v Tours, aby mu vyprosil zdraví těla, ale sv. František mu vyprosil to důležitější, totiž zdraví duše - smíření s Bohem, s lidmi a křesťanskou smrtí.

I na královském dvoře žil věrně svým kajícím životem v poustevně ve veliké zahradě nebo ve skromné celi spolu se svými bratry. Do Itálie se již vrátit nemohl a jeho řád se tak rozšířil i do dalších zemí - Francie, Španělska, Německa i do země České.

Tento muž Boží, který jídával jednou denně kousek chleba nebo zeleniny, spával na zemi a chodil bosý, který celé noci promodlil, neúnavně stavěl kostely a kláštery, věnoval se velkým zástupům lidí a byl rádcem papežů i králů, zemřel v Tours na Velký pátek 2. dubna 1507 ve věku 91 let.

Jeho řád byl schválen papeži Alexandrem VI. a Juliem II. jako "Řád Nejmenších bratří sv. Františka z Pauly" (Ordo Minimorum) s vlastním znakem CHARITAS (Boží láska). Sv. František přepracoval celkem čtyřikrát svoji řeholi - pravidla života pro svou řeholní rodinu. Poslední verze byla schválena roku 1506 a byl v ní definitivně zakotven slib trvalého postního života (půst od masa a derivátů, vajec a mléčných výrobků).

Tento světec byl církví prorocky označen jako "světlo k osvětlení kajícíchů". Roku 1519 byl svatořečen papežem Lvem X., Pius XII. ho ustanovil patronem italských námořníků a Jan XXIII. patronem Kalábrie. Roku 1562 jeho dosud neporušené tělo spálili kalvinisté a zbylo jen několik zlomků kostí, které jsou nyní v řádu cennými ostatky. Úcta k němu se rychle rozšířila a byl zván jako "svatý lásky, ohně a zázraků". Kež nás všechny provází jeho láskyplné napomenutí: "Pro lásku Boží, něco se sebou dělejte" - s jistotou, že "tomu, kdo miluje Boha, je všechno možné".

Posláním bratří paulánů je žít evangelní výzvu k obrácení, přinášet plody hodné pokání a snažit se přivádět lidi k touze po obnově svého života a k hlubokému přátelství s Bohem. Proto se paulánští řeholníci postí a nejedí maso, jako vnější znamení neustálého pokání a jako oběť za všechny lidi. V naši brněnské diecézi mají Nejmenší bratři na starosti mariánské poutní místo Vranov u Brna. Chtějí zde společnými silami vytvořit místo přijetí a načerpání pro všechny, kdo touží po ztišení, zastavení se a po setkání s Bohem. Proto řád buduje na Vranově nové a dostatečně velké Duchovní centrum k pořádání různých akcí převážně duchovního charakteru - exercicií, obnov, kurzů, přednášek nebo modlitebních setkání - pro různé věkové kategorie a životní stavy. Tímto dílem chce paulánský řád přispět k nové evangelizaci našeho národa a k jeho mravní a duchovní obnově

Řád Nejmenších bratří sv. Františka z Pauly (Ordo minimorum, zkratka OM, hovorově *pauláni* nebo *nejmenší bratři*) je římskokatolický řád založený svatým Františkem z Pauly a schválený papežem Sixtem IV. roku 1474. V Česku má klášter u Nové Bystřice (dnešní městská část

Klášteř). Stavba postavená v letech 1501-7 byla 22. července 1533 vypálena novokřtěnci, ale po r. 1626 postavena znovu. Roku 1785 byl Josefem II. klášter zrušen a v r. 1959 zbourán. Dnes v obci jako pozůstatek kláštera stojí už jen kostel Nejsvětější Trojice, jenž byl na místě starého kostela postaven v letech 1668-1682, a tzv. Červená chodba přiléhající ke kostelu. V současnosti řád v Česku sídlí ve Vranově u Brna

Nikodémova noc - setkej se s Ježíšem v noci

Nikodémova noc vzniká jako iniciativa otců pallotínů, kteří působí v brněnské diecézi při kostele Božího milosrdenství ve Slavkovicích. Setkání začíná každý čtvrtý čtvrtek v měsíci mši svatou ve 20.00 hodin. Po ní bude následovat adorace do půlnoci, během které bude možné přijmout svátost smíření, nebo popovídat si s knězem.

Název "Nikodémova noc" navazuje na farizeje Nikodéma, člena židovské rady, který přišel za Ježíšem v noci. Nápad uspořádat tuto akci souvisí také s projektem "Noci kostelů" a "Noci zpovědní". Je to další způsob jak hledat a nacházet cestu k Ježíši v dnešním uspěchaném světě.

Otcové pallotini zvou všechny do Slavkovic na Nikodémovu noc, která v roce 2012 proběhne v těchto termínech: 27. září, 25. října, 22. listopadu a 27. prosince. Pokud bude zájem o tuto formu setkání s Pánem, Nikodémova noc bude trvale zařazena do programu poutního místa ve Slavkovicích.

Nikodémovu noc se rozhodl po vzoru ze Slavkovic realizovat v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně její farář Petr Šíkula. Prostor hlavního chrámu diecéze bude od 5. října nabízet každý pátek od 20.00 do 22.00 hodin příležitost k tiché adoraci, k modlitbě, k duchovnímu rozhovoru či svátosti smíření. "Jak dokládá zkušenost zbožného a moudrého Nikodéma, který své rozhodnutí životní otázky probírá s Ježíšem v tichu noci, je noční zklidnění, které přichází po plném a aktivním dni, vhodným předpokladem pro duchovní rozhovor. Pozdní večerní a noční doba může snáze vyhovovat i těm, kdo jsou během celého dne zaměstnaní a vyčerpáni a jen obtížně nacházejí čas k modlitbě a svátosti smíření," doplňuje P. Petr Šíkula.

Mozartovo Requiem opět na Vysočině.

Měsíc listopad je již tradičně věnován vzpomínkám na všechny zemřelé. Je to ale také čas přemýšlení o svém vlastním životě, jeho smyslu, hodnotě a konečném určení. Proti dnes velmi rozšířenému modernímu mýtu o krutosti smrti, nesmyslnosti utrpení a těžkém odchodu z tohoto dočasného života stojí zpráva radosti a naděje, založená nejen na konkrétních faktech racionálního uvažování, ale také na svědectví mnohých pozůstalých, kteří doprovázení svých blízkých prožívají jako slavnost, kdy se jejich milovaní s důvěrou odevzdávají do všeobjímající Boží lásky a milosrdenství.

Toto téma se rozhodla v minulém roce uchopit a převést do hudební podoby Mozartova Requiem bezmála stovka mladých hudebníků z Třebíče, Telče, Náměště nad Oslavou a mnohých dalších míst. Výsledkem jejich důkladné a dlouhodobé přípravy byla řada koncertů v beznadějně naplněných kostelech Vysočiny. Z důvodu úspěchu loňských koncertů a především z důvodu proseb mnohých posluchačů se hudebníci rozhodli celý projekt ještě v letošním roce naposledy zopakovat.

Mozartovo REQUIEM (KV 626) a další skladby zazní na těchto koncertech:

- Sobota 20. října 2012, 19 hod., kostel Narození P. Marie, Přibyslavice (veřejná generálka)
- Sobota 3. listopadu 2012, 18 hod., chrám Nanebevzetí P. Marie, Polná

- Neděle 4. listopadu 2012, 15:30 hod., kostel sv. Mikuláše, Velké Meziříčí
- Neděle 4. listopadu 2012, 19 hod., kostel sv. Jana Křtitele, Náměšť n. Oslavou
- Neděle 11. listopadu 2012, 15 hod., kostel sv. Prokopa, Žďár nad Sázavou
- Neděle 11. listopadu 2012, 19 hod., kostel sv. Jana Křtitele, Velká Bíteš
- **Neděle 18. listopadu 2012, 15 hod., kostel Jména Ježíš, Telč**
- Neděle 18. listopadu 2012, 19 hod., bazilika sv. Prokopa, Třebíč
- Neděle 25. listopadu 2012, 19:30 hod., St. Rochus und St. Sebastian, Wien

Svoje síly spojily pěvecké sbory Santini z Telče, chrámový soubor JA.S z Náměště nad Oslavou, pěvecký sbor Notissima z Katolického gymnázia v Třebíči a trebičský pěvecký sbor Coruscante, které dohromady utvořily kompaktní šedesáti členný smíšený pěvecký sbor. Orchestr Cordial spolu s Cordial string quartet tvoří třicet hudebníků nejen z kraje Vysočina, ale také ze vzdálenějších míst. Blok nadšených muzikantů pak uzavírají skvělí sólisté, sbormistr a dirigent.

Zástitu nad celým projektem převzalo občanská sdružení Cordial musica z Náměště nad Oslavou. Organizační, technickou a hudební pomoc poskytuje o. s. Musica animata z Třebíče. Veškeré informace o tomto projektu najdete na stránkách www.santini-telc.cz.

Vstup na všechny koncerty je dobrovolný. Hudebníci, kteří mnohé náklady hradí ze svých vlastních zdrojů, však doufají ve vyrovnaný rozpočet. To je možné pouze za přispění posluchačů a sponzorů.

Dovoluji mi, abych vás tímto pozval ke sdílení úchvatné Mozartovy hudby spolu se všemi, kteří ji pro vás připravili.

Ing. Karel Tomek, dirigent

Z farní knihovny

Nová kniha otce biskupa Josefa Hrdličky - Dáváš mi prodlévat na svěžích pastvinách

Záměrem autora je inspirovat duchovní život v rodinách. Knihu napsal především pro povzbuzení přátel z modlitebních hnutí matek a otců, ale také jako dárek seniorům i mladým lidem, zdravým i nemocným, zkrátka všem

věřícím, kteří hledají cestu k hlubšímu spojení s Pánem. Ilustrace Jana Knapa odrážejí pokoj, čistotu srdce a tajemství Svaté rodiny v kontextu naší doby. Z obrazů vyzařuje vzpomínka na ztracený ráj, do kterého nám Kristus ukazuje cestu zpět.

Andělská škola lásky - nová kniha Eduarda Martina

Povídky shromážděné v této knížce volně navazují na "andělskou pentalogii", která postupně vycházela v Karmelitánském nakladatelství. Spojuje je jednotné téma: různé podoby lásky. Najdeme zde příběhy o lásce milosrdné, o lásce svobodně se obětující, o lásce dětí, lidí mladých i starých. Kniha tak osloví široký čtenářský okruh: lidí různého věku i životního povolání, ty, jejichž život poznamenalo trápení, ale i ty, kteří prožívají chvíle štěstí a radosti. Veselé i smutné povídky se snaží poukázat na svůj přesah jak do života čtenářů, tak do naděje...

Svatí na každý den

Reprezentativní publikace, která čtenářům přináší poselství světců a světek v dějinách spásy. V I. dílu se setkáme se světci měsíců ledna, února a března. Životopisy svatých nám dávají možnost setkávat se s jednotlivými světci, uzavírat s nimi přátelství, růst pod jejich ochranou a řídit se jejich příkladem a způsobem života. Můžeme se k nim však přiblížit i z jiného úhlu: vnímat je všechny v jednom celku. Svatost je pak jakýmsi velkým mnohohlasým chórem, jakousi mohutnou symfonií.

Připomíná nám, že jsme ke svatosti povoláni všichni, i když každý jiným způsobem. Stejně tak jako svatí, kteří prožívali své povolání a poslání každý po svém. Celkový rozsah díla je téměř dva tisíce tiskových stran formátu 205 x 275 mm. V českém vydání bude dílo rozděleno do čtyř svazků. Každý svazek bude zahrnovat tři měsíce a pojednání o svatých budou vždy spojena se dnem, ve kterém církev slaví památku nebo svátek dané světice nebo světce.

Prosíme farníky, kteří mají zájem o stolní kalendáře s katolickým kalendářem na rok 2013, aby si kalendáře objednali ve farní knihovně. Kalendáře je možno objednávat vždy v neděli po ranní a deváté mši svaté v knihovně do konce října, případně na tel. č. 736 739 026 p. Trojanová, abychom mohli potřebné množství kalendářů včas zajistit.

Co dokáže vymyslet politik a nejen u nás doma.

Francouzská vláda chystá zákaz slov "matka" a "otec" ve všech úředních dokumentech. S ohledem na plánované uzákonění sňatků osob stejného pohlaví se má v budoucnu zmiňovat pouze termín "rodiče". Upozornil na to britský list Daily Telegraph. Návrh nového znění občanského zákoníku pobouřil zejména věřící. Návrh uvádí, že "manželství je svazek dvou osob rozdílného nebo stejného pohlaví". Veškeré zmínky o matce a otci v rodině pak nahrazuje termín rodiče. Vláda totiž plánuje dát homosexuálním párům stejná práva na adopci jako heterosexuálním.

"Kdo může říct, že heterosexuální pár vychová dítě lépe než homosexuální pár, že zajistí pro rozvoj dítěte ty nejlepší podmínky?" odrážela kritiku ministryně spravedlnosti Christiane Taubirová v rozhovoru pro katolický list La Croix.

Hlava francouzské katolické církve, kardinál Philippe Barbarin, minulý týden varoval, že sňatky gayů a leseb by mohly vést k legalizaci incestu a polygamie. Tři desítky francouzských prelátů se vydaly pro podporu do Vatikánu. Papež Benedikt XVI. je následně vyzval, aby proti novému zákonu bojovali.

Uzákonění sňatků homosexuálů slíbil během předvolební kampaně prezident Francois Hollande. Jeho vláda bude návrh zákona projednávat v poslední říjnový den.

A jaké ponaučení plyne pro nás z tohoto pokušení - při volbách volme své zástupce "srdcem" a podle toho co činí a né, to co slibují. Toto platí na celém světě ale mnohonásobně v Čechách!

Z matriky:

V měsíci září byli pokřtěni:

Jolana Julie Laníková
Ester Kostěncová

V měsíci září byli oddáni:

Michal Simek a Jolana Lovětinská
Jan Musil a Hana Halíková

V měsíci září nás předešli na věčnost:

Anežka Hamerníková
Jan Veleba
Alena Vondráková

Uzávěrka příštího čísla je v pátek 19. 10. 2012

Neprodejné, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč

Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@quick.cz

www.farnost-telc.cz